

**Radana Havrdová, Významní čeští překladatelé italské prózy a poezie v letech 1800-1900. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2013, 73 s. včetně příloh.**

posudek oponenta

Radana Havrdová si za téma své bakalářské práce zvolila pojednání o významných českých překladatelích z italštiny činných v průběhu devatenáctého století, tedy v době počátků novodobého českého překladatelství. Z žánrového hlediska se zaměřila na překlady prózy a poezie.

Jako úvod do problematiky slouží jednak kapitola 3., věnovaná vzájemným česko-italským vztahům, jednak kapitola 4., stručně rekapitulující vývoj českého překladatelství od konce 18. století. Kapitola pátá se snaží postihnout, jaké texty se ve vybraném období do češtiny překládaly a proč. Ústřední šestá kapitola práce pak podává přehled celkem šesti překladatelů, seznamuje s jejich životem a překladatelskou tvorbou. Ke každému přeloženému titulu, který se jí podařilo dohledat, uvádí bibliografické údaje a pokud je to možné, také okolnosti vzniku a vydání překladu, překladatelův komentář k němu či dobové ohlasy.

Domnívám se, že autorka celkem uspokojivě splnila zadání. Předkládaná bakalářská práce přináší řadu relevantních informací a podává zajímavý obraz českého překladu z italštiny v průběhu předminulého století, výběru překladových textů a úsilí o hledání vhodných překladatelských řešení. Na druhou stranu v ní shledávám jisté nedůslednosti metodologického i formálního rázu.

- Autorka uvádí, že v práci se zaměřuje pouze na překladatele, jejichž práce kvantitativně či kvalitativně přesahovala práci ostatních. Podle čeho však byla posuzována kvalita překladů? Dobové ohlasy jsou citovány jen zřídka a nejsou ani vždy kladné – např. Hanusův překlad D'Annunziova *Dítěte rozkoše* či novely Matildy Serao *V lávě*, Žákův překlad Tassova *Osvobozeného Jeruzaléma*. Ani autorčin pokus o vlastní komentář k poslednímu zmíněnému překladu nelze považovat za relevantní hodnocení, neboť o něm říká pouze to, že na ni „působí (...) poněkud nepřehledně“ (s. 31). Jaká kritéria by mohla z našeho dnešního pohledu funkčně sloužit k hodnocení významnosti tehdejších překladů?

- Informační hodnotě práce by myslím prospělo, kdyby u překládaných titulů byl systematicky uváděn originální název díla a případně rok prvního vydání; rovněž uvádění dostupnosti překladů působí poněkud náhodně.
- Autorka vícekrát cituje tzv. z druhé ruky. Tyto citace by bylo záhodno uvádět obvyklou formou (tedy „citováno podle...“).
- V některých pasážích textu je patrná formulační nepřesnost či nejistota, například na stránkách pojednávajících o Žakově překladu *Osvobozeného Jeruzaléma* autorka píše, že oproti italštině „česká abeceda obsahuje více hlásek, které mohou být dokonce slabikotvorné, zatímco u italštiny nenalezneme dvě souhlásky vedle sebe“ (s. 30). Na následující straně se zase neshoduje v tom, zda je český překlad proveden metrickým či volným veršem (chybně zde označuje hexametrem za volný verš) a zda je rýmován nepravidelně, či vůbec.

Doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

K. Drsková!

19. srpna 2013

Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D.